

البر کامو - میشل ویناور

«تعهد؟»

نامه‌ها (۱۹۵۷-۱۹۴۶)

و مستندات دیگر

همراه با یادداشت‌های

سیمون شاما

www.ketab.ir

ترجمه سارا سمیعی

انتشارات آشیان

S'engager?: correspondance
Albert Camus, Michel Vinaver

سرشناسه	کامو، آلبر، ۱۹۱۳ - ۱۹۶۰ م. Camus, Albert
عنوان و نام پدیدآور	"تعهد؟": نامه‌های آلبر کامو و میشل وینار (۱۹۵۷ - ۱۹۴۶) همراه با مستندات دیگر؛ [ویراستار] سیمون شماما؛ ترجمه سارا سمیعی.
مشخصات نشر	تهران: آشیان، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	۲۰۸ ص: مصور، نمونه: ۵/۱۴×۵/۱۱ س.م.
شابک	978-600-7293-37-9
وضعیت فهرست نویسی	قیفا
یادداشت	عنوان اصلی: S'engager?: correspondance, 1946-1957, c2012.
یادداشت	کتابنامه.
عنوان دیگر	نامه‌های آلبر کامو و میشل وینار (۱۹۵۷ - ۱۹۴۶) همراه با مستندات دیگر.
موضوع	کامو، آلبر، ۱۹۱۳ - ۱۹۶۰ م. -- نامه‌ها.
موضوع	Camus, Albert-- Correspondence.
موضوع	کامو، آلبر، ۱۹۱۳ - ۱۹۶۰ م. -- دیدگاه‌های سیاسی و اجتماعی
موضوع	ویناوه، میشل، ۱۹۲۷ - م. -- نامه‌ها
موضوع	Politics and literature -- France -- History -- 20th century
شناسه افزوده	شماما، سیمون، ویراستار، Chemama, Simon
شناسه افزوده	سمیعی، سارا، مترجم
رده بندی کنگره	۱۳۹۶۷ ۲۶۳۴۶۰ الف ۸۳ ی ۱۳۹۶۷
رده بندی دیویی	۹۲۰.۴۴
شماره کتابشناسی ملی	۵۰۳۰۵۵

انتشارات آشیان

«تعهد؟»

نامه‌های آلبر کامو و میشل وینار (۱۹۵۷-۱۹۴۶)

سیمون شماما

ترجمه سارا سمیعی

صفحه‌آرایی: ابراهیم توکلی

طراحی و آماده‌سازی روی جلد: محسن سعیدی

چاپ دوم: ۱۴۰۳

تیراژ: ۲۰۰ نسخه

قیمت: ۱۶۰۰۰۰ تومان

مرکز فروش: خیابان انقلاب، خیابان فخررازی، کوچه فاتحی‌داربان، پلاک ۵ طبقه اول

تلفن: ۶۶۹۷۲۷۹۲ تلگرام و واتساب ۰۹۹۰۸۹۸۴۷۵۷

ashian2002@yahoo.com

ISBN: 978-600-7293-37-9

شابک: ۹-۲۷-۷۲۹۳-۶۰۰-۹۷۸

« تمامی حقوق این اثر محفوظ می‌باشد. تکثیر یا تولید مجدد آن به صورت کلی و جزئی و به هر صورت (چاپ، فتوکپی، صوت، تصویر و نشر الکترونیکی) بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع می‌باشد.

فهرست

۶	یادداشت آغازین.....
۱۳	نامه‌ها.....
۷۵	یادداشت‌هایی دربارهٔ نامه‌ها.....
۱۴۵	مستندات دیگر.....
۱۴۷	۱- «روح قتل» البر کامو.....
۱۵۴	۲- کنفرانس «بحران انسانی»، از نگاه ویناور.....
۱۶۱	۳- نخستین گفتگوی کامو و ویناور.....
۱۶۷	۴- «قصه‌ها»ی ویناور.....
۱۷۷	۵- یک قطعه از گفتگویی دربارهٔ طاعون.....
۱۸۸	۶- «درجهٔ صفر نوشتار»، رولان بارت.....
۱۹۳	۷- مانیفست گروه اتحادیه بین‌المللی.....
۱۹۹	۸- دفاع از بیانیه نافرمانی آگاهانه.....
۲۰۷	کتابشناسی.....

یادداشت آغازین

«آیا می‌توانم همهٔ دین‌ام را به او ادا کنم؟»

آلبر کامو در مورد ژان گرنیه^۱، ۱۹۳۳

پانزدهم آوریل ۱۹۴۶، میشل ویناور در پایان کنفرانسی در نیویورک، درست مثل خیلی از جوانان دیگر نزد آلبر کامو رفت... اما ویناور به کامو چه گفت که توانست پایهٔ یک همکاری ادبی و دوستی واقعی را بنا نهد؟ سفر به آمریکا و اقامت موقت در آنجا نخستین گام برای معرفی جهانی کامو بود. ویناور جوان فرانسوی ۱۹ ساله‌ی یهودی‌تباری که خانواده‌اش از سال ۱۹۴۱ به آمریکا پناهنده شده بود، دانشجوی دانشگاه وِسلین^۲ در کِنِتیکِت^۳ بود. کامو که در مدت اقامت‌اش در نیویورک، وقت آزاد بیشتری نسبت به پاریس داشت، از روی ادب پذیرفت که با ویناور ملاقات کند. اما وقتی ویناور به او گفت که در حال نگارش پایان‌نامه روی طنز در داستان گروه محکومین^۴ کافکا و رمان بیگانه^۵ است، رابطه‌ای واقعی بین آن دو شکل گرفت.

1. Jean-Baptiste Grenier

2. Wesleyenne

3. Connecticut

4. La Colonie Pénitentiaire, Franz Kafka

5. L'Étranger, Albert Camus

کامو ویناور را که در مورد رسالت نویسندگی خود مردد بود،^۱ به نوشتن تشویق کرد. کامو به او «مجوز» نوشتن داد. یادداشت روزانه ویناور در تاریخ ۲۶ آوریل ۱۹۴۶ گواه این موضوع است. او در این یادداشت می‌گوید که همیشه تمایل به نوشتن داشته است، اما «این میراث، او را در هم شکسته بود.» و ادامه می‌دهد: «امروز هیچ برنامه مشخص و هیچ مطلبی برای نوشتن ندارم، با این حال برای نخستین بار سرشارم از امید: زیرا درست در همین لحظه کشف کرده‌ام که جهان مرتب در حال تغییر است و هر عصر برای دلالت‌بخشیدن به خود، نویسندگان خود را می‌خواهد [...] نباید به مونتنی، سروانتس، استاندال^۲ و حتی کامو حسادت ورزید. فضا باز است و همواره باز خواهد ماند. وظیفه ما این است که سعی کنیم فنون را در آغوش کشیم.» این همان گواه و ایمان تحسین برانگیزی است که در تألیف دو رمان و نمایشنامه‌های ویناور، همواره راهنمای او بوده است.

کامو همچنین کمک کرد که آثار ویناور در سال ۱۹۵۰ در انتشارات گالیمار چاپ شود. مکاتباتی که ما اقدام به انتشار آنها کرده‌ایم، تأییدی دیگر بر ارزش و اعتبار اجتماعی کاموست. بسیار کم اتفاق می‌افتد که نویسنده‌ای مشهور که خود همواره یا مورد تأیید یا هدف حمله بوده است، این همه وقت صرف جوانی ناشناس کند و او را با توصیه‌ها و راهنمایی‌های خود به شکلی جدی یاری کند، بنابراین موضوع، بسیار تأمل برانگیز است. اولیویه تاد^۳ در بیوگرافی کامو به خوبی تأثیر این مکاتبات را بر کار وی نشان داده است. تاد می‌نویسد: «کامو تحت تأثیر

1. Michel de Montaigne, Miguel de Cervantes, Stendhal

2. Olivier Todd

همه قرار می گرفت، حتی دانش آموزان». البته می دانیم که کامو، قدرت تامه برای چاپ آنچه می خواست را نداشت، اما او ویناور را باور کرده بود و با نیکخواهی یاری اش کرد.

آنچه به خوبی از نامه ها و مستندات پیوست می توان دریافت، خود مسئله انتقال یا تفویض مسئولیت است. مایلم بگویم: ویناور نمایش کامو را نوشت، منظورم همان نمایشی ست که کامو نخواست به موفق نشده بود بنویسد (نمایشی در حد و اندازه بیگانه^۱ و سیزیف^۲)

«تعهد؟» اهمیت این عنوان در علامت سؤال آن است. کامو و ویناور هردو در این زمینه تردد می کردند، آنها موانع و دشواری های ادبیات متعهد را درک می کردند. کامو در یادداشت های پراکنده سال ۱۹۴۶ نوشته بود: «من آدم های متعهد را به ادبیات متعهد ترجیح می دهم. شهامت در زندگی و استعداد در آثار، خیلی هم بد نیست. با این حال او نیز بر آن بود که نوشتن تعهد می آورد. ویناور اشتیاقی شدید به شرکت در مبارزات اجتماعی و سیاسی زمان خود داشت (فعالیت هایی مثل خدمت داوطلبانه در ارتش آزادیبخش فرانسه در ۱۷ سالگی) و حتی کامو را به خاطر محتاط و واقع گرا بودن یا نومییدی اش سرزنش می کرد، او نظریه نوین و قدرتمند خود را در مورد نوشتن چنین بیان می کند: نویسنده ناگزیر به تعهد نیست، او باید صادقانه و بدون قصد و نیت بنویسد، به هر حال نتیجه مطلوب احتمالاً و شاید حتی بتوان گفت قطعاً بروز خواهد کرد و احساس قدرتمند مسئولیت، نهایتاً در خلاقیت و کارایی متن خود را نشان خواهد داد.

1. L'Étranger, Albert Camus

2. Le Mythe de Sisyphe, Albert Camus

بی تفاوتی، تعهد، مخالفت... رفتارهای متفاوتی است که طی سال‌ها در برابر واقعیت ابراز می‌کنیم و معنی و شدت آنها ما را در اندیشیدن و رویارویی با امروز یاری می‌کنند.

از کاترین و ژن کامو^۱ [دختران کامو] که به من اجازه چاپ این نامه‌ها را دادند، ممنونم. همینطور از میشل سالزدو^۲ که مجوز انتشار مقاله بارت را به من داده است. در ضمن از کاترین کامو، سسیل و سیمون فی‌پسکی^۳، فوکو جولیان^۴، ژانیو گرن^۵، ایمک^۶ [مؤسسه حافظه نشر معاصر]، ناتالی لِژِه^۷، مارسل ماهازل^۸، ژان — کلود مونه^۹، کاترین نگرت^{۱۰}، دنیل سونزینی^{۱۱}، فیلیپ وته^{۱۲} و بویژه از میشل ویناور^{۱۳} بسیار سپاسگزارم که هریک به شیوه‌ای متفاوت مرا در تهیه این کتاب یاری کردند.

سیمون شاما

www.ketab.ir

-
1. Catherine Camus, Jeanne Camus
 2. Michel Salzedo
 3. Cécile, Simon Fieschi
 4. Foucauld Giuliani
 5. Jeanyves Guérin
 6. IMEC, Institut mémoires de l'édition contemporaine
 7. Nathalie Léger
 8. Marcelle Mahasela
 9. Jean-Claude Monnet
 10. Catherine Naugrette
 11. Daniel Sonzini
 12. Philippe Vanney
 13. Michel Vinaver